

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

IV. Vis inferebatur canonibus per rescripta Romanæ Curiæ, aut per Episcoparum judicia. Vtrique incommodo prospectum ab avo Caroli Magni usque ad hanc ætatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

giosis Episcopum in loco restituit; dirigens etiam quosdam de Camerariis suis, qui exactis à Leontio Episcopo mille aureis, reliquos juxta possibilitatem condemnarent Episcopos. Et sic patris est ultius injuriam.

III. Posteriora secula ut frequentiores canonum violations peperunt, ita etiam frequentius interpellatam Principis auctoritatem ad calamitates avertendas ex mediae aetatis scriptoribus & canonibus discimus. Etenim pessum data per belli furores canonica disciplina, Pippinus ejus restauranda curam gerens, synodo in civitate Suectionis indicta anno DCCCXLIV. multa constituit de Clericis, monachis, & laicis; & si quid contra tentaretur, animadversionem sibi, Episcopis, & Comitibus reservavit, id est, Concilio publico regni, quod recentiores Parlamentum dixerat. Si quis contra hoc decretum, quod xxij. Episcopi cum aliis Sacerdotibus vel servis Dei, una cum consensu Principis Pippini, vel optimatum Francorum consilio constituerunt, transgredi, vel legem irrumpere voluerit, vel despicerit, judicandus sit ab ipso Principe, vel Episcopis, vel Comitibus; & componat secundum quod in lege scriptum est, unusquisque juxta ordinem suum. Disjunctiva illa particula Vel, huc, ut frequentissime in aliis etiam scriptoribus, pro conjunctiva Et accipienda est. ut componendi quoque verbum mulctae solutionem significat.

IV. Sed quia canonibus & decretis in regno receptis vis poterat inferri, aut rescriptis à Romana Curia per obreptionem eliciti, aut parum cautis Episcoporum Gallicanorum judicis, necesse erat his omnibus in commodis prospicere. Ac sanè Regum nostrorum & Ecclesie Gallicanae studio, jam ab ipso Pippino, & Carolo Magno, usque ad hæc nostra tempora, variis sed opportunitatis remediis, pro rerum ac aetatum conditionibus, huic morbo consultum est. Primis quidem temporibus, Ecclesiæ Gallicanæ auctoritas in eo viguit, ut nova decreta disuteret; & si qua aut canonibus antiquis adversarentur, aut receptis moribus, consensum suum rebus novis non præberet, hæc ratione, sine tumultu, & servata semper apostolicae sedis reverentia, decretorum executionem impediret. Eo jureusa est in caussis Drogonis & Ansegisi. Drogo unus è filiis naturalibus Caroli Magni, Archiepiscopi Metensis titulo insignitus est, & designatus Vicarius apostolicae sedis in Gallia & Germania, Sergij Papæ epistolâ, anno octogenesimo quadragesimo quarto. Eius causa Regum Gallia & Germania, quorum patruus erat, studiis impense fovebatur. Sed quia prærogativa Drogoni collata Me-

tropolitanorum honorem imminuebat, non consentientibus illis quorum intererat, effectu caruit. Negotium istud disceptatum fuit in Concilio Vernensi secundo: quod ad maiorem conventum, & Episcoporum consensum, rem omnem distulit; his tantum verbis dolore repulsa mitigato, si cui honor ille primatus deferri posset, ei potissimum convenire, qui & communione sacerdotij Episcopis & consanguinitatis privilegio Regibus socia-
retur. Itaque prudenter Drogo ab ea prærogativa abstinuit, quam sine dissidio & schismate Ecclesiae Gallicanae obtinere non poterat; ut docet Hincmarus his verbis: *Quod affectu ambiit, effectu non habuit; & quod efficacie usu, non consentientibus quibus intererat, obsinere non potuit, patientissime toleravit; ne scandalum fratribus & consacerdotibus generans, schisma in sanctam Ecclesiam introduceret.* Illa aetate scandali ratio habebatur, quemadmodum Decretalibus quoque constitutum vidimus libro tertio; ita ut ad dissensiones vitandas, quæ ex canonibus violatis facile oriebantur, ab executione rescriptorum Romanæ sedis cesseretur.

V. Ansegisi Archiepiscopi Senonensis pars causa fuit: qui gratia Caroli Calvi Imperatoris fultus, à Ioanne VIII. primatum per Gallias & Germanias impetravit: sed in Concilio Pontigonensi non potuit consensum his novis rescriptis ab omnibus Episcopis Gallicanis extorquere. Aderant huic Concilio sedis apostolica Legati, & ipse Carolus Imperator, qui Episcopos urgebat ut de primatu illo & *jussis apostolicis* sententiam promerent. Illi juxta morem in Gallia receptum respondent, se Ioannis Papæ preceptis secundum sacros canones & decreta Pontificum è canonibus promulgata parituros, id est, iis iussionibus faciles se præstituros quæ juri recepto non adverterentur. Cumque à Rege & à Legatis urgerentur ut purè, remota omni conditione, se obeditorus huic primatui profiterentur, aliud ab iis responsum extundi non potuit, exceptis Frotario Archiepiscopo Burdigalensi, & Odone Belvacensi Episcopo, & paucis aliis, qui Regi hac in parte cesserunt. Aliquot diebus interjectis, interpellati iterum à Legatis singuli Archiepiscopi responderunt, *Quod veluti sui antecessores illius, id est, Ioannis, antecessoribus regulariter obedierunt, ita ejus decretis vellent obediare.* Vbi observanda est dictio illa regulariter, quæ idem significat ac prima illa formula, *secundum sacros canones, & decreta Pontificum è canonibus promulgata.* Tandem tertia vice conventi sunt à Rege & à Legatis, ut docent excerpta auctorum illius synodi apud Aimoinum: *Iterum mota est interrogatio de pri-*